

Tandrčak

Dičiji list na bunjevačkom jeziku | Subatica, april 2023 | Broj: 174 | Godina XVI

VOLIM

BUNJEVAČKI

JER...

Upoznajemo bunjevačke običaje

SRIČAN USKRS!

Učimo bunjevačke riči

Učimo na takmičenju
u deklamovanju

Pišemo pismice i sasto
na bunjevačkom jeziku

Draga dico,

Evo nas u aprilu misecu, vrime je velikog kršćanskog praznika - Uskrsa! Mi vam ovaj praznik čestitamo i nadamo se da ga provodite sa svojim, čuvajući u isto vrime sve one lipe bunjevačke običaje koji su vezani za ovaj crkveni praznik. Za april niki kažu da je najlipši misec, buđenje prirode je uzelo maha, to vidimo na svakom koraku. Svakako ćete uživati u danima koji sve duži i sve sunčaniji, al svejedno mi smo vam i za ovaj broj vašeg i našeg "Tandrčka" pripravili kojišta zanimljivo za čitanje.

T.K.M.

Urednik:

Tihomir Kujundžić Matković

Tehnički urednik:

Tihomir Kujundžić Matković

Saradnici:

Ana Vojnić Kortmiš, Sofia Jozić,

Mirjana Savanov,

Tiraž: 1.000

Štampa: **Rotografika Subotica**

List je upisan u Registar javnih glasila Agencije za privredne registre Republike Srbije pod registarskim brojem: NV000431

COBISS SR-ID 228104199

CIP - Katalogizacija u publikaciji Biblioteke Matice srpske, Novi Sad
087.5

Uskršnja radionica u Bajmaku

Po ugledu na druge škole, i đacima OŠ „Vuk Karadžić“ u Bajmaku gost je bio **Stipan Budimčević**, dugogodišnji slikar u slamarskoj tehnici iz Lemaša. Tema je bila tradicionalno ukrašavanje uskršnji jaja. Baš onako kako su to kadgod davno radili naši stari. Učenici su imali prilike savladati tehniku farbanja, nanošenja ukrasni motiva od slame na šarano jaje i razne druge korisne vištine koje čine uskršnje jaje dekorativnim i prepoznatljivim.

Đacima nije manjkalo motivacije, tako da je radionica okončana s tušta lipi eksponata, na radost i ponos njeve učiteljice **Svetlane Mormer**, koja je takođe bila nuz nji tokom cile radionice. Možemo samo zamisliti šta će sve dičija mašta i iskustvo stariji stvoriti kad dođe vrime Božića, koji takođe ima svoje prepoznatljive ukrase.

T. K. M.

Prijavi se da učiš bunjevački jezik

Dragi osnovci, polagano se približava vreme anketiranja za narednu školsku godinu. Odluči da se prijaviš, el da nastaviš da izučavaš bunjevačku književnost, jezik i tradiciju. U pogledu očuvanja naše kulture BEIC "Ambrozije Šarčević" iz Subatice organizovo je više radionica i izložbi pod nazivom "Volim bunjevački". Cilj je bio promovisanje bunjevačkog u svi dvanaest škula u kojima se pridaje ovaj predmet. Naši časovi su posebni. Zamišljeni su ko kreativne radionice na kojima se čita, uči i stvara.

Izučavamo najznačajnije bunjevačke običaje, posjećujemo bunjevačke manifestacije i družimo se. Na časovima redovne nastave učimo bunjevački jezik i ostvarujemo se kroz literarne i likovne radove, koje objavljujemo u Dičijem listu "Tandrčak" i u Zborniku dičiji radova "Bunjevačka lipa rič". Ako želiš da budeš dio našeg kreativnog tima, prijavi se. Svi ste dobro došli!

**pridsidnica Odbora za obrazovanje
Jadranka Tikvicki**

Postani dio našeg stvaralačkog tima

Dragi sridnjoškulci, pridružite se našem stvaralačkom timu i počnite od slideće školske godine da izučavate bunjevački jezik. Bunjevački jezik sa elementima nacionalne kulture je predmet koji pruža mogućnost stvaralačkog rada. Na časovima se učenici ostvaruju kroz razne projekte, literarne radove i istraživački rad. Osim što se bavimo bunjevačkim jezikom, izučavamo i bunjevačku tradiciju, posjećujemo bunjevačke manifestacije i nigujemo našu kulturu. Ne zaboravite da narod postoji dok postoji njegov jezik. Pridruži nam se i postani dio naše stvaralačkog tima. Prijavi se...

**pridsidnica Odbora za obrazovanje
Jadranka Tikvicki**

Podiljeni paketići BNS-a

Kako je to običaj prid ovaj veliki virski praznik, Nacionalni savit bunjevačke nacionalne manjine je i ove godine darivo učenike koji pohađaje fakultativni predmet Bunjevački jezik s elementima nacionalne kulture. Slatki uskršnji paketići su podiljeni u svim školama di ima đaka polaznika ovog predmeta.

O podili paketića nama su stigle slike iz OŠ „Ivan Milutinović“ u Maloj Bosni, pa smo ji s vama podilili. Virujemo da ste se i vi obradovali svojim paketićima koji su vam podiljeni. Budite dico i dalje vridni na časovima bunjevačkog, slušajte svoje pridavače, pa će vas lipo i slično iznenađenje čekati već na jesen, s novom školskom godinom.

T. K. M.

Bajmak čeka Uskrs

Triba oma na početku kazat da to čekanje Uskrsa opšte nije prošlo skršteni rukivi, slike koje su s nama podilili đaci OŠ „Vuk Karadžić“ i njeva učiteljica **Svetlana Mormer**, najbolje o tom svidoe! Bajmačka dica su uvek vridna, pa su i za ovaj veliki kršćanski praznik časove bunjevačkog na niki način pritvorili u pravi mali bazar unikatni čestitki, svaka sa svojim osobenim štambiljom. Osim što su napravili tušta lipi čestitki, sastavili su i za-

baner posvićen Uskrsu. Na njemu se mož pročitati tušta stvari vezano za običaje Bunjevaca prid i za vrime ovog praznika. Dica su vridno skupljala i sikla članke čiji su sadržaj pripoznali od ranije, a sve su to naučili na časovima bunjevačkog. Mi čestitamo đacima niži i viši razreda na ovakoj posvićenosti našim običajima. Dok je nji da ga čuvaju od zaborava naše kulturno nasliđe je u dobrim rukama!

T. K. M.

18. godina u službi kulture i običaja

Svoj doprinos bunjevačkoj kulturi i običajima, ove godine UG „Bunjevačka vila“ iz Male Bosne obilježila je jednim simboličnim jubilejom. Naime, pridržavanjem ovogodišnjeg kulturno-umetničkog programa i ukrasnog sadržaja za brojne goste, izložba je zakoracila „u svit veliki“. Položen je jedan važan ispit u istrajnosti, požrtvovanosti i dosljednosti onom što se želi sačuvati u što originalnijem obliku – a to su naši lipi bunjevački običaji. Kako je to red i običaj, na samom početku u Domu kulture u Maloj Bosni, ispred „Bunjevačke vile“ prisutnima se obratila **Nela Ivić**. Ona se zafalila svima koji podržavaju ovu manifestaciju, bilo svojim prisustvom bilo institucionalnom saradnjom.

Ovogodišnju izložbu, ko i mnoge druge raniji godina otvorio je **vlč. Dragan Muharem**. Za kulturni dio programa bila su zadužena dica OŠ „Ivan Milutinović“ iz Male Bosne. Oni su nastupili ispred udruženja „Tahles“, a recitacije koji se spremili bile su na četiri jezika: srpskom, hrvatskom, bunjevačkom i mađarskom. Asortiman ekspozata je bio na nivou, pa je za svačije oko i ukus bilo astala prid kojim vridi zastat. I ode su dica bila vridna, za izložbu si pripravili ručno rađene čestitke u tehnici slame, ko i razne druge uskršnje dekoracije koju se mogle kupiti po pristupačnoj cini.

T. K. M.

Novi Žednik u znaku Uskrsa

Lipe smo slike dobili iz OŠ „Bosa Milićević“, di dica viši i niži razreda osnovne škole takođe pohađaje fakultativni predmet Bunjevački jezik s elementima nacionalne kulture. Ovaj predmet im pridaje njeva učiteljica **Terezija Vojnić Kortmiš**. Ona je bila nuz đake i na radionici koja je bila posvićena najvećem kršćanskom prazniku – Uskrsu. Dica su bila vridna pa su našarala jaja kako bi spremno dočekali ovaj praznik. Moramo ji pofalit za maštovitost koje sudeći po slikama opšte nije manjkalo.

Želimo jim ko i svoj drugoj dici da lipo provedu uskršnji raspust, i da još tušta zanimljivi rukotvorina naprave na časovima bunjevačkog, to je ono po čemu je ovaj predmet poznat i dici zanimljiv!

T. K. M.

Kreativno u OŠ „Matko Vuković“

Ko i u drugim školama, đaci OŠ „Matko Vuković“ na časovima bunjevačkog vridno su radili na svojim unikatnim ukrasima za Uskrs. Nuz nji je u radu bila njeva učiteljica, **Vesna Biljanski**.

Sudeći po slikama dica su stvarno bila vridna i maštovita, pa se ima je čime i pofaliti! Mi smo za ovaj broj „Tan-drčka“ s vama podilili samo jedan dio onog što su ova

dica napravila, al virujte da ni ostatak nije ništa manje zanimljiv od tog što je u novinama.

Ako je štogod dobro, to treba podržat. Ako je kogod vridan, to treba nagradit! Mi đake OŠ „Matko Vuković“ ovaj put nagrađujemo prilikom da i njevi drugari u drugim školama vide šta sve znaje napraviti. A, jestel dico i vi bili ovako vridni na časovima bunjevačkog?

Uskrs u matici

Kako se Uskrs bliži ni jedna bunjevačka institucija ko ni udruženje ne miruje, sve je pripuno živi aktivnosti kako bi se ovaj veliki kršćanski praznik dočekao što virnije običajima naši stari. U tom pogledu, uskršnja izložba koju se zajednički organizovali „Bunjevačka matica“ i „Centar za kulturu Bunjevaca“ dala je svoj nemali doprinos. Triba dodat i to, da se pomenutim institucijama sa svojim štandom pridružio i BEIC „Ambrozije Šarčević“, iz Subatice. Al isto tako, i drugi izlagači koji su se svojim ukrasima gostima predstavili lično.

Šarolikost eksponata išla je u raznim umetničkim pravcima, što je uvijek lipo vidit. Take su bile i cine ukrasa koji su se mogli kupit, za svakog se našlo štogod. Izložbu je porid ostali gostivi posetitio i značajan broj dice koja pohađaje bunjevački jezik u školama, kako osnovnim tako i sridnjim. Njima su diljeni uskršnji paketići koje je i ove godine darovo Nacionalni savit bunjevačke nacionalne manjine.

T. K. M.

Uskršnja radionica u duhu tradicije

I ove ko i raniji godina uskršnju radionicu u OŠ „Đuro Salaj“ organizovo je Bunjevački omladinski centar iz Subatice. Da ono što dobro radi poso ne treba minjat potvrđuju i stari znanci s raniji radionica po drugim školama. To su **Marija Bošnjak** i **Stipan Budimčević**. Kako je radionica bila posvićena dci niži razreda, dci je sve u oko sickanja slame objašnjeno na tabli, po sistemu korak po korak do konačnog rezultata. Dica su radila s prirodnim materijalima ko što je lukovica, presovana slama a jaja su već dobili obojena da bi se vrimenski sve uklopilo u pridviđeno vrime.

Prije same radionice, učiteljica **Jelena Vukčević** održala je malo pridavanje o Uskrsu nuz prigodnu prezentaciju. Što se lipo nadovezalo na ono što je o Uskrsu i bunjevačkim običajima oko ovog praznika divanila Marija Bošnjak. Nakon sažete edukacije o običajima i virskom značaju Uskrsa, dica su prionila na rad. U tom ji je vodio Stipan Budimčević, dugi niz godina u radu s dicom ni ovaj put nije zakazo.

Sva dica su na kraju ove zanimljive radionice bila u prilici kući ponet šarano jaje s cvitom od sickane slame, kojom su samostalno ukasila uskršnje jaje. Tili smo na kraju radionice bit sigurni da se dica nisu zdravo zamorila radom i da im je bilo zanimljivo, pa smo ji pitali za vaš i naš „Tandrčak“ kake utiske će ponet s ove radionice?

“Naučili smo zašto se jaja farbaje crveno i zašto se umivamo vodom i travom, to je naš stari običaj. Radionica mi nije bila teška, bio sam i ranije praviti razne ukrase.”

Luka Sedlak, 2. razred

“Nije teško sickati slamu, samo treba paziti da se prsti ne ulipe. Napravila sam ovaj cvit, pokazaću ga mami i tati kad dođem kući.”

Anđelija Perić, 3. razred

Eto, ko što vidite radionice sa slamom opšte nisu teške. Virujemo da ste i vi u vašoj školi na časovima bunjevačkog napravili štogod zanimljivo!

T. K. M.

Dvi radionice u OŠ „Ivan Milutinović“

U susret Uskrsu OŠ „Ivan Milutinović“ ugostio je slamariku **Loziku Homolje**, sa dugogodišnjim iskustvom u ovoj slikarskoj tehnici. Ona je dala niži razreda u Maloj Bosni još jedared primenila svoje znanje i iskustvo u radu sa slamom, što su oni potom primenili u izradi čestitki i ukrašavanju uskršnji jaja. Rezultati su jim više nego dobri! Osim gošće radionice, nuz daju su bile i učiteljice **Tatjana Šipoš Stantić** i **Slađana Štetak Marković**.

Sutradan, u varoškoj školi koja nosi isto ime, održana je radionica za đake viši razreda. Postava je bila ista ko i na radionici za niže razrede u Maloj Bosni, radionicu su vodile dve pomenute učiteljice a gošća je i ode bila Lozika Homolje. Pogledajte slike lipi ukrasa koje su đaci obadvi škole podilili s nama!

T. K. M.

Bajmačanima podiljeni paketići

Ko i raniji godina dci koja pohađaje fakultativni predmet Bunjevački jezik s elementima nacionalne kulture, Nacionalni savit bunjevačke nacionalnemanjine je darivo slatke paketiće. Ovaj put povod je dabome bio Uskrs, što je đacima iz Bajmaka za nijansu učinilo ovaj praznik još lipšim i posebnijim. Đacima viši i niži razreda OŠ „Vuk Karadžić“ u Bajmaku, paketiće BNS-a podilila je učiteljica **Svetlana Mormer**.

Ne sumnjamo da su svi đaci svojim trudom i zalaganjem na časovima bunjevačkog u toku ove škulske godine zaslužili svoje poklone. Prilike za darivanje biće još, pa svakako vridi bit aktivan na časovima maternjeg jezika.

T. K. M.

Uskršnja izložba u OŠ “Vuk Karadžić“

Dica koja pohađaje fakultativni predmet Bunjevački jezik s elementima nacionalne kulture, u OŠ „Vuk Karadžić“ u Bajmaku, priredili su na školskoj uskršnjoj izložbi štand koji je bio pripun lipi ručno rađeni čestitki i šarani jaja. Materijal za ovu izložbu đaci su pravili sami, uglavnom na radionicama o kojima smo vam pisali u ovom broju.

Oko aranžiranja štanda im je pomogla njeva učiteljica, **Svetlana Mormer**. Bravo za vridnu dicu iz Bajmaka, virujemo da ste i vi draga dico na sličan način u svojoj škuli doprineli da Uskrs bude obiluzen kreativno i maštovito, a opet u duhu naši stari običaja.

T. K. M.

Uskršnji štand ukrasio OŠ „Đuro Salaj“

Učenici OŠ „Đuro Salaj“, kako niži tako i viši razreda koji pohađaju Bunjevački jezik s elementima nacionalne kulture, svojoj su školi prid velik kršćanski praznik podarili štogod prid čime vridi zastat i zadiviti se! To je prilip uskršnji štand koji osim što pokazuje koliko je ljubavi i pažnje utkano u sve dosad naučeno, takođe poziva one drugare koji možda još nisu upisali bunjevački, da to učine. Jel sve što štand dice s časova bunjevačkog ima pokazat, naučeno je baš tamo. Na časovima di se ozbiljne stvari savladavaju kroz uvijek zanimljive i zabavne sadržaje. Čestitamo učiteljici **Jeleni Vukčević** i njenim đacima na ovako lipoj prezentaciji naše kulturne baštine.

T. K. M.

Uskršnja radionica u OŠ „Majšanski put“

Ko i u drugim školama u varoši pa i šire, i đaci OŠ „Majšanski put“ koji pohađaju fakultativni predmet Bunjevački jezik s elementima nacionalne kulture, imali su svoje uskršnje radionice. Slike koje smo podilili s vama su sa radionice za čak i viši razreda, tema je bila šaranje uskršnji jaja koristeći prirodne materijale, ko što je lukovica, al našlo se vrmena i za druge kreativne i savremenije ideje. Radionicom je rukovodila njena učiteljica, **Emina Ivković Ivandekić**.

T. K. M.

Mali zečić

Ilustracija: Sofia Jozić

Živili tako jedared davno, jedan čovik i jedna žena a imali su jednu curicu od pet godina. Kuću su imali nuz šumu. Bilo je to prid Uskrs, žena je spremala i pripravljala sve za Uskrs. Čovik je nuz šumu kupijo suvo granje i šišarke za ogriv pa je i curica išla s njim, ona se tamo sigrala na zelenoj travi i brala kojikako poljsko cvijeće. Kad jedared nađe u travi jednog malog zečića, pa se curica zdravo obradovala i sigrala s njim, pa je pitala oca jel ga mož ponet kući.

Otac kaže nemoj to je zdravo mali zečić, još nezna ist pa neće priživit, njemu triba mama. Onda je curica napravila gnjizdo okolo je namećala grančica a u sridu mekane trave pa je tamo ostavila zečića. Zečića je našla zečića i odnela ga, a u gnjizdo ostavila poklon. Kad je ujutru curica ustala, bio je Uskrs, oma je dotrčala da vidi jel tamo zečić. Zečić nije bio tamo al je gnjizdo bilo puno poklona igrački i bombona. I od to dobo običa je da zec nosi poklone dobroj dici.

Ana Vojnić Kortmiš

Sigračke kadgod is sad

Dica se kadgod nisu mogla sigrat telefonima i drugim stvarima koje danas postoje, pa ipak opet su se znala lipo zabavit! U ovom tekstu naučićete štogod o izboru sigračaka dice u davnini. Al ko i danas, to je ostalo isto, dica se sigraje s onim što im odrasli naprave i odobre.

Sigračke u starom Rimu i Grčkoj često su bile jednostavne i ručno rađene, a mnoge nisu priživele do današnji dana. Međutim, nike popularne sigračke tog vrmena uključivale su:

Lutke: Lutke pravljene od razni materijala, poput gline, slonovače i tkanine, bile su to popularne sigračke za dicu Rimljana. Ove lutke su često bile obučene u odilo slično onom koju su nosili i sami Grci i Rimljani. Ko današnje lutke u farmerkama.

Lopte: Lopte napravljene od životinjski iznutrica el kože bile su popularne igračke i za dicu i za odrasle. Korišćene su u raznim sigrama, sportovima nalik današnjem rukometu.

Drveni konji: To su bile jednostavne drvene sigračke u obliku konja koje su dica mogla vuć za sobom na špargi, ako je konj veći mogo se jašit.

Zvrčke: Drvene zvrčke su se vrtile po utabanoj tvrdj zemlji, a dica bi pokušavala da ji održe što duže u pokretu.

Zmajovi: Zmajovi su pravljene od laki materijala, poput svile el papira. Ovo je bila popularna sigračka za sve uzraste, od 7 do 77 godina.

Jo-jo: Ova sigračka pravila se od terakote (antičke keramike) el od kakog drveta. Jo-jo je bila popularna sigračka za ponet. I dica stari Rimljana i Grka su se znala dosađivat dok jim roditelji rade ozbiljne i neodložne poslove!

Lavirinti: Dica bi koristila svoje prste da se kreću kroz dizajn lavirinta urezan u kamen el glinu.

Glinene figurice: Dica su često pravila sopstvene figurice od gline, ponekad po uzoru na životinje el ljude koje su poznavali. Voštane tablice i olovke: korišćene su ko alat za pisanje i crtanje. Dica bi vižbala pisanje slova i riči na voštanim pločama koristeći olovku. Ko što ste mogli zaključit iz ovog teksta, za zanimljivu sigračku i zabavu ne triba vam uvik struja. Samo mašte, volje, i malo materijala koji možemo pronać lako u prirodi.

T. K. M.

Divlji konji

Divlji konji su veličanstvena stvorenja koja su vikovima opsidala maštu ljudi. Ovi slobodno lutajući konji mogu se nać širom sveta, od ravnica Severne Amerike do stepa Mongolije. Pripravili smo vam nekoliko zabavni činjenica o divljim konjima širom sveta.

1. Mustanzi su divlji konji koji su poriklom iz Severne Amerike. Potiđu od pripitomljeni konja koje su doveli Španci u 16. viku. Mustangi se mogu nać u nekoliko zapadni država SAD, uključujući Nevadu, Jutu i Vajoming.

2. Prževalski konj je jedini pravi divlji konj priosto na svitu. Ova vrsta konja je poriklom iz stepa Mongolije. Jedno vrime ova vrsta je skoro isčezla u divljini. Zahvaljujući naporima za očuvanje, njeva populacija se znatno povećala, a oni su ponovo pušteni u svoje prirodno stanište.

3. Kamarški konj je rasa divljih konja koja se mož nać u regionu Kamark u Francuskoj. Ovi konji su poznati po svojim bilim mantilima i često se koriste za borbe bikova i druge kulturne događaje u regionu.

4. Poni iz Činkotega je rasa divljih konja koja živi na ostrvima Činkotega i Asategua na obali Virdžinije i Merilenda. Svake godine, ovi poniji se sakupljaje i prodaje na aukciji kako bi se na taj način kontrolisala njeva brojnost.

5. Pustinski konj Namib je rasa divlji konja koja živi u pustinji Namib u Namibiji. Njevo poreklo nije dobro proučeno, al se viruje da potiču od konja koje su doveli nemački kolonizatori početkom 20. vika.

6. Divlji konji su društvene životinje koje žive u stadi-ma. Ova stada pridvodi dominantna jedinka i mogu bit veličine od samo nekoliko konja do nekoliko stotina.

7. Divlji konji su odlični plivači i čak mogu plivat na velike udaljenosti po okeanu. U Severnoj Americi, niki divlji konji plivaje izmed barijernih ostrva da bi došli do novi pašnjaka.

Divlji konji su bili i ostali simbol slobode i snage. Ove nevirovatne životinje mogu se nać širom sveta, a svaka rasa ima svoje jedinstvene karakteristike i istoriju.

Najveća ostrva svita

Život na ostrvu ima svoje čari i pridnosti, al isto tako i svoje mane. Mi smo daleko od bilo kakog ostrva, ipak u mašti možemo ić di očemo. Ako ste se zapitali koja bi velika ostrva vridilo posilit, ovaj tekst će vam skrenit pažnju na pet najveći na svitu!

1. Grenland – smišten u severnom Atlantskom okeanu, Grenland je najveće ostrvo na svitu. Poznat je po svojoj zapanjujućoj prirodnoj lipoti, uključujući glečere, fjordove i sante leda. Uprkos svom imenu (u privodu, zelena zemlja), uglavnom je prikriven ledom i dom je male urođeničke populacije Inuita.

2. Nova Gvineja – smištena u jugozapadnom Tihom okeanu, Nova Gvineja je drugo po veličini ostrvo na svitu. Podiljena je na dvi države, pri čemu zapadna polovina pripada Indoneziji, a istočna je nezavisna država Papua Nova Gvineja. Ostrvo je poznato po svom biodiverzitetu, sa mnogim jedinstvenim biljnim i životinjskim vrstama koje se ne nalaze nigdi drugdi na svitu.

3. Borneo – Smišten je takođe u Aziji, Borneo je treće po veličini ostrvo na svetu. Dile ga tri zemlje: Indonezija, Malezija i mikro država Brunej. Ostrvo je dom raznolikog spektra divlji životinja, uključujući ugrožene orangutane.

4. Madagaskar – Nalazi se duž obale istočne Afrike, Madagaskar je četvrto po veličini ostrvo na svitu. Poznato je po svojim jedinstvenim divljim životinjama, uključujući lemure i kameleone. Ostrvo takođe ima bogato kulturno nasliđe, s mišavinom afrički, azijski i evropski uticaja.

5. Honšu – Nalazi se u sklopu države Japan, Honšu je peto po veličini ostrvo na svitu. To je dom niki od najveći japanski gradova, uključujući Tokio i Osaku. Ostrvo je poznato po svojim zadivljujućim prirodnim lipotama, uključujući čuvenu planinu Fudži i brojne nacionalne parkove.

T. K. M.

Vaši radovi

Andrea Kujundžić, 1d, OŠ "Ivan Milutinović", Subatica

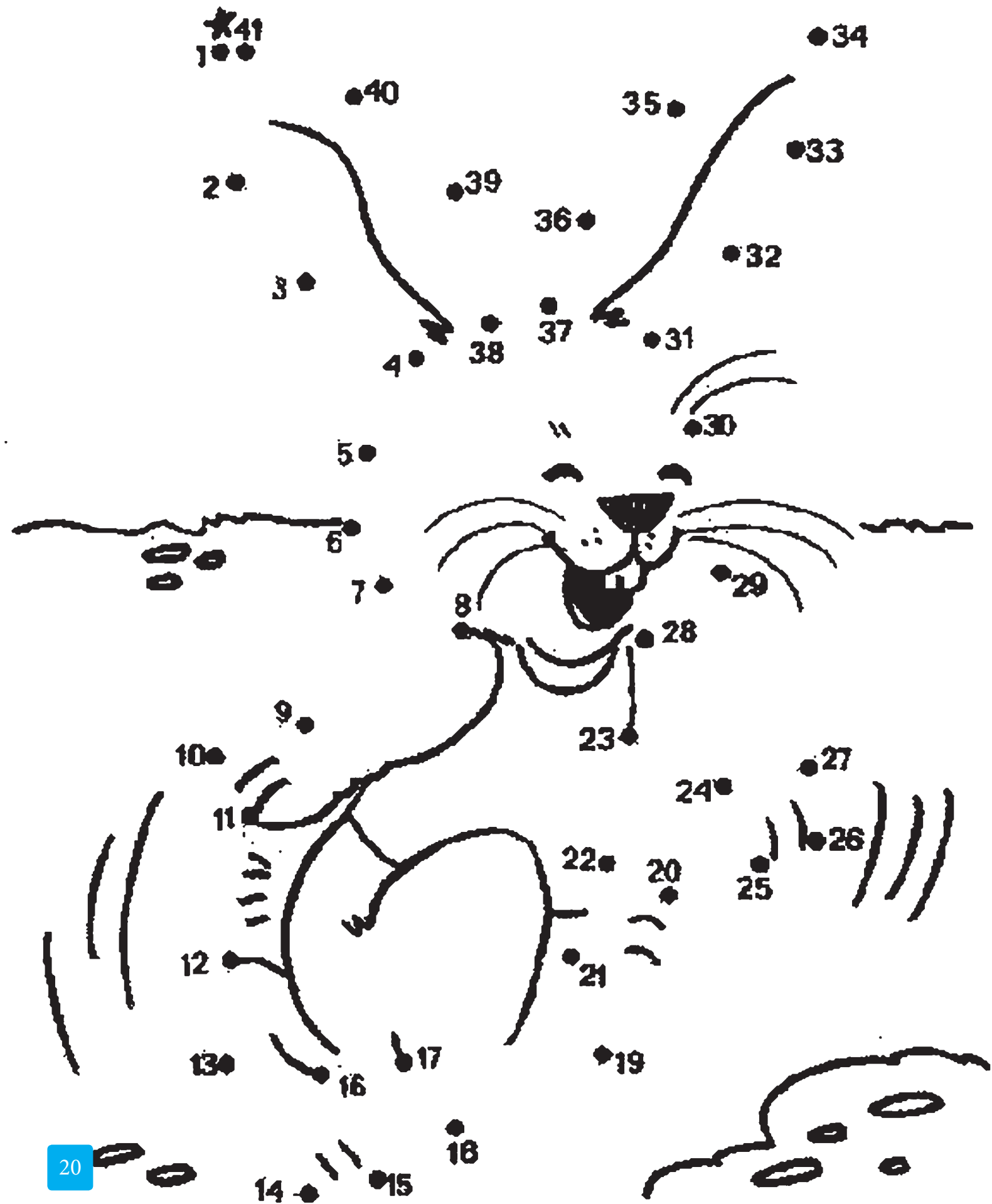

Andrija Kujundžić, 3d, OŠ "Ivan Milutinović", Subatica

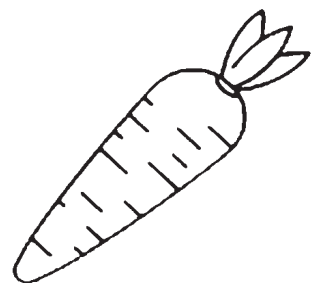
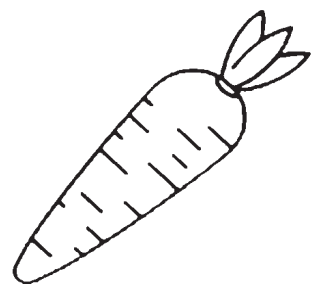
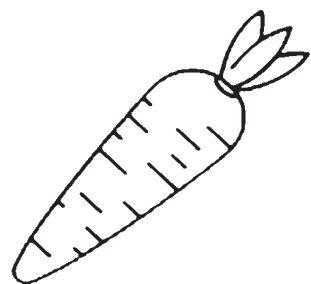

Mozgalice

TOLIKO

Koliko rakuna triba da se promini sijalica?
Ne triba ni jedan, svi znaje da sijalice uvrće
žirafa!

OPASAN MIKS

Šta se dobije kad se ukrste slon i kengur?
Rupe po Australiji!

ROSA

Pita učiteljica đake:

-Dico, ko bi mi znao kazat kako nastaje rosa?
Javlja se Joso, pa kaže:
-To je lako. Zemlja se okreće po cili dan, zato
se i znoji.

DVA U JEDAN

Otvorio mlad doktor ordinaciju u svojem
stanu, pa pozvo prijatelje na otvaranje.

-Zdravo je sve lipo, samo di je tu čekaonica?
-upita ga jedan od poznanika.
-Ode u sobi za prijem pacijenata, tu ji čekam
po cili dan, snuždi se mladi doktor.

